

SZENT ISTVÁN VÉDNŐKE

Soroksár - Újtelepi plébánia lapja
2010 február-március, Böjtmás-Szentgyörgy hava

Újulatok meg gondolkodástok szellemében (Ef.)

Ezt Pál apostol írja az Efezusi közösségnek és így folytatja: Öltsetek magatokra az új embert, aki az Isten szerint igazságosságban és az igazság szentségében alkotott teremtmény. Hagyjátok el tehát a hazudozást, beszéljen mindenki őszintén embertársával, hiszen tagjai vagyunk egymásnak. Ha elfog is benneteket az indulat, ne vétkezzetek. A nap ne nyugodjék le haragotok fölött. Ne adjatok teret a sátánnak. Aki lopott, ne lopjon többé, hanem dolgozzék, és keressen kenyeret keze munkájával, hogy legyen miből adnia a szűkölködőknek is. Semmiféle rossz szó ne hagyja el ajkatokat, hanem csak olyan, amely alkalmas az épülésre, hogy amiben kell, javára váljék hallgatóságoknak. Ne okozatok szomorúságot Isten Szentlelkének, akivel meg vagytok jelölve a megváltás napjára. Legyen távol tőletek minden keserűség, indulat, haragtartás, szóváltás, káromkodás és minden egyéb rossz. Inkább legyetek egymás iránt jóindulatúak, könyörültek, és bocsássatok meg egymásnak, amint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban. Sokan beszélnek ma megújulásról, újrakezdésről, a tapasztalat mégis az, hogy minden marad a régiben, az ember visszazökken a régi kerékvágásba. Az emberi erőfeszítések kifulladásra, izomlásra szagúakká válnak, nem eredményeznek örömet. Van

aki beletörődik abba, hogy élete nem tud megváltozni és valami külső dologtól várja a változást, mint például új ismeretségek, élmények, új munkahely, vagy új kormány. Az utóbbiak csapdák és a felelőség áthárítására szolgálnak, konzerválják a helyzetet. Pál apostol tapasztalatból beszél, ő megtapasztalta azt, hogy a megújulás lehetséges, sőt hatalmas segítségünk is van hozzá. Aki meg van kereszttelve, az megkapta az erőt az állandó megújuláshoz. Kereszttségünk fő szimbóluma a víz, ami az élet

és a halál jele. Meghalni (lemerülni) és feltámadni, új életet kezdeni. A keresztség meghív arra is hogy lépünk kapcsolatba Istennel, őtől indul minden új a világban és a mi életünkben. Nagyböjt alkalmas arra, hogy újra és újra felfedezzük keresztységünk értékét, életünk megújításának nagy lehetőségét.

Király Attila plébános

Fatimai pártfogónk emlékére

2009. október 28-án a portugáliai Fatimában elhunyt Kondor Lajos, verbita szerzetes. Bár az 1928-ban a Győr-Sopron megyei Csikvándon született atya az elmúlt 55 évben Fatimában teljesített szolgálatot, egyike volt azoknak, akik a legtöbbet tettek azért, hogy templomunk felépüljön.

Kondor atya szegény, de vallásos család negyedik gyermeke volt. A Benecéseknél érettségizett, majd 1948-ban tett fogadalma után a rend külföldre menekítette. Németországban szentelték pappá 1953-ban, ahonnan az ifjú szerzetes Afrikába készült. Az Isteni Ige Társaságának előjárói azonban 1954-ben Fatimába küldték. Szemináriumi tanár és prefektus volt, majd 1961-től a fatimai látnok pástorgyerekek boldoggá avatási perének vezetője. Ezek azonban csak száraz tények. A valóságban Kondor atya a fatimai kegyhely lelke volt az utóbbi évtizedekben. Kórház, kápolna és nem utolsósorban a „Magyar Keresztút” is neki köszönhető. Ez utóbbit 1956 után, külföldön élő magyarok adományaiból építette, és Fatima egyik nevezetessége lett. Ő írt először könyvet a látnokokról és saját nyomdájukkal terjesztette a fatimai eszmét. Szinte egyedülként bármikor fogadta a nem olyan régen meghalt látnok, Lucia, aki a világ elől elrejtőzve élt a Coimbrai kolostorban. Ő fogadta Fatimában VI. Pál és II. János Pál pápát, valamint 1972-ben Mindszenty József hercegprímást. Sok ezer zarándok ismerte őt személyesen, köztük a magyar zarándokok is. Aki csak ismerte elkötelezett híve lett.

Nekünk Soroksár-Újtelepieknek különleges kapcsolatunk volt vele. Novák atya, aki az orosz fogságból hazatérve fogadalma szerint kápolnát épített a Fatimai Szűzanya tiszteletére, 1955-ben fordult Fatimához azzal a kéréssel, hogy küldjenek neki kegyzobrot. Kondor atya rövid levélváltás után vállalta, hogy egyenként küldi a szoborcsoport darabjait. Az utolsó, Szűzanyát ábrázoló szobrot 1956 őszén csepeli munkások csempészték a vámhivatalból a ká-

polnába, kihasználva egy munkaszüneti napot, amikor a diktatúra „ébersége” valamelyest lanyhult. Amikor a kilencvenes években nálunk járt és megtudta, hogy templomot szeretnénk építeni, támogatást ígért. Szavát megtartotta, az alapkő letételére eljött, és saját pénzéből jelentős adományt adott a „Közép-Európai Fatimai Szentély” (így hívta a templomunkat) építéséhez. Amikor a zarándokház tervezésébe fogtunk, szintén mindent megtett hogy támogatást kapjunk a megvalósításhoz. 2004 októberében az egyházmegyei zarándoklat résztvevőiként lenyűgöző volt látni és érezni, milyen hévvel pártfogol bennünket Fatimában. Akkor kaptuk második kegyzobrunkat, sok zarándok meglepetését kiváltva. Nehéz lenne érzékeltetni azt a szívből fakadó szeretetet, tiszteletet és odaadást, amit munkatársai tanúsítottak Kondor atyával kapcsolatban, én mindenesetre még nem tapasztaltam korábban ilyet. Bármit kért, azonnal és készségesen hajtották végre, a szolgálat örömeivel az arcukon. Ő pedig egész

életében ugyanilyen örömmel az arcán szolgálta az Urat.

Tamási Ferenc

Fatima októberben

Régi vágyam teljesült tavaly ősszel, Portugáliában jártam. Portugália az Ibériai félsziget nyugati részén hosszan húzódik, így fekvése meghatározta történelmét. Az ókorban és a középkorban sokféle nép vette birtokába ezt a gyönyörű területet: kelta, görög, karthagói, római, germán, gót és arab népek foglalták el. A Római Birodalom bukása után az afrikai muzulmánok meghódították a gótokat, a kereszténység visszafoglalási folyamata csak a 11. században kezdődött. A felfedezések idején az ország aranykorát éli. Vasco da Gama 1498-ban eljutott Indiába, Pedro Alvares Gabriel fedezte fel Braziliát, majd Fernando Magallanes teszi meg az első föld körüli utat 1522-ben. A felfedezéseknek köszönhetően Portugália kereskedelmi nagyhatalommá válik. 1580-ban Spanyolország meghódítja az országot, de uralmuk csak 60 évig tartott. A Napóleoni hódítás, és Brazília elvesztése 1825-ben elszegényítették és megosztották az országot, ezek 1910-ben már a monarchia bukásához vezettek. 1926-ban államesínyt hajtanak végre, amit hosszantartó diktatúra követett. A „szegfűs forradalom” vetett véget ennek a korszaknak, azóta Portugáliában parlamenti demokrácia van. 1986-ban léptek be az Európai Unióba. Nemzeti értékeiket nagyrészt állami kézben tartják, okosan aknázzák ki a „zöld” energia-forrásokat. Jól sáfárcodtak a '98-as EXPO-ra kapott uniós támogatásokkal is: sportlétesítmények, lakónegyedek, kulturális célokot szolgáló intézmények létesültek. Köztük a leglátványosabb a világ legnagyobb akváriuma (Oceanário). Napokig képes lettem volna figyelni, gyönyörködni a sokszínű, növény- és állatvilágban.

Hét dombra épült Lisszabon, Portugália fővárosa. A belvárosa, az Atlanti-óceánra nyíló kikötő, valósággal elkápráztatott. A városban sétálva elkísért bennünket egy-egy melankólikus, panaszos dallam, ez a „fado”, ősi népdaluk. Ezekben a dalokban

megszólal a múlt, de szól a jelen győzelmes nemzeti öntudata is. (Igen! Bármerre járok, akárhány országban megfordulok minden nép büszke nemzetére. Ilyenkor nagyon keserű a szám íze, hiszen mi sem vagyunk alávalóbb nemzet, mint más. Sőt!) Az emberek októberben is kinn ülnek a szabadban, élvezik az éltető napfény erejét egy kávé mellett, és közben zeng a „fado”. A Vasco da Gama-híd fölött egy magaslaton Krisztus-emlékmű uralja a várost (68m talapzaton 28m magasban), széttárt karja szinte magához öleli nemcsak Lisszabont, de az egész portugál népet. Életük mindennapjait átjárja a hit, mosolygós, udvarias, kedves emberek. Utánanéztem, és csodálkozva olvastam, hogy a lakosság 94%-a katolikus. A portugálok nem tartoznak a leggazdagabb országok közé, mégis úgy éreztem, a lelki kiegyensúlyozottság, hitük megélése, becsületességük, tisztességük, amely jellemző vezetőikre is, biztos jövőt vetít előre minden ott élő ember számára.

Vasárnap délután érkeztünk meg Fatimába. A Magyar Kápolna a városon kívül épült, a világon élő összes magyar jótékony közreműködésével. Miközben gyalogoltunk az emelkedőn, több zarándokcsoporttal is szembetalálkoztunk. A kápolna kicsi, de belülről mégis tágasnak tűnt. A kupolában egy intarziás kép: Szent István királyunk felajánlja Szűzanyánknak nemzetünket, és a koronát nyújtja felé. Helyet foglaltunk a padokban, a sekrestyés elhelyezte azt a koszorút, amit Ivett, templomi közösségünk virágosa oly nagy szeretettel és hittel készített. A koszorút templomunk fényképe ékesítette, egy hosszú nemzeti szalag díszítette, amelyet plébániánk tagjai írtak alá. Elénekeltek a magyar himnuszt és a Boldogasszony anyánkat. A dalok elhangzása után némán, áhítattal imádkoztunk Szűzanyánkhoz. Vacsora után került sor a rózsafüzér-

imádságra, és a fáklyás körmenetre. Az utolsó tizedet megfizettük egy Indiából jött hölgygel, így hangzott fel a német, angol, japán, olasz lengyel nyelv után magyarul is a gyönyörű Mária-ima. Ezután meggyújtottuk fáklyánkat, s elindultunk a hatalmas téren, zengett ajkunkon különböző nyelven az Ave Maria, a Fatimai Szűzanya himnusa. A körmeneten bal karomon templomunk zászlaja, jobb kezemben az égő fáklya, a refrénnél mindenki magasba emelte a fényt, hirdelve a hit erejét. Sokszor gondoltam az itthoniakra. Köszönöm a zászlót a közösség nevében, melyet a Lujber család készített templomunk számára. Hálás szívvel köszönöm Istennek, hogy ilyen kegyelemben részesített. Másnap reggel tovább folytattunk utunkat, az előző esti varázslatot mélyen a szívemben őrzöm, amíg csak élek.

Két nap után kaptuk a szomorú hírt: meghalt Kondor Lajos atya. Legyen áldott az emléke, köszönjük a számtalan imát, melyek az ő vezetésével Fatimában népünkért, nemzetünkért elhangzott!

Ari néni

Ifjúsági Rovat

Megreformált Betlehem

„Királyt vártunk kastélyban, s közénk jöttél barlangban.
Kicsi jászlad de DURVA, selyem helyett csak szalma.
Mégis hiszem, Isten vagy, bízom benned, szavad nagy.
Szeretettel fogadlak, Isten Fia imádlak.”

Karácsony. A szeretet, a béke, a család ünnepe, de leginkább a gyerekeké. Övék, mert ilyenkor olyan sok jó dolog történik. A Kis Jézus a fa alá hord mindenféle játékot, lehet enni jó sok szaloncukrot, földíszi a család egy

fényőt, amely aztán csillogó gömböltözeten fényesen pompázik. A szülők szerint a gyereket művelni kell! Nyilván így gondolják. Ezért is hordják el minden év december 24-én a porontyot a templomba, hogy megnézhesse kortársai előadásában, hogyan is volt ez a földreszületés.

A Betlehemes-játékunk minden évben ugyanolyan volt. Sok-sok szöveg, sok-sok szereplő, és még több rím. Mint külső szemlélő, nem mindig élveztem a színdarabot, különböző technikai problémák miatt, mint például a mikrofon, ami az egyik királynak a hasáig ér, de a másik király nyújtózkodva sem éri föl. Lehet, hogy könnyebb a rimes szöveget megjegyezni, de nehéz versben előadni egy történetet, főleg a kisebbeknek. Szandi, egyik gimnazistánk megelégedte a dolgot, és kezébe vette a Betlehemes-színdarabot. Akart írni egy új szöveget, de nem egyedül, nehogy Szandi-ízű legyen a vége, úgyhogy munkatársául Dórit, Az egyetemistát választotta. Így hát, összeültek, hogy megírják 2009 Soroksár Újtelepi Betlehemes-játékát. A szöveg megírása nem egy félórás feladat volt. Ki akarták hagyni a rímeket,

de ez nem mindig sikerült. Volt, amikor teljesen véletlenül rímelt a sorok, és át kellett írniuk a szöveget, mert az furcsa, ha csak félig rímel. A szövegírás jó hangulatának köszönhetően pedig majdnem sikerült összehozniuk egy Betlehemparódiát, de a poénokat, amik akkor eszükbe jutottak nem írták le, amit utólag kissé sajnáltak is. Persze azért beleszóttak egy csepp humort is a történetbe, Boldizsár képében, aki a darabban nem túl bőbeszédű, de mindig jókor nyögi be azt a bizonyos „Így van!” mondatot, ami a történet végére névjegyvé is válik.

A szereplők kérdése mindig érdekes. Nem színészekkel dolgozunk, de hát mi sem vagyunk rendezők. A darab 27 szereplős, ami sok, és nehéz összeszedni ennyi gyereket, aki szeretne játszani benne. Szandinak, és Dórinak nagy nehezen sikerült összeállítani a szereplők hordáját, és egy karaktert sem kellett emberhiány miatt kihagyni. Az igaz, hogy én a darabban két darab tudóst játszottam, vagy inkább egy skrizofén tudóst, de ehhez én ragaszkodtam. Ennél a színdarabnál mindig Mária a legnehezebb, mert senki sem akarja eljátszani, mindenki csak mellékszereplő szeretne lenni. Szandiéknak sikerült rávenni Magyarkuti Virágot, hogy játssza el Máriát, bár Virág szívesebben vállalt volna el valami könnyebb szerepet. Mária a főszereplő, mindenki őt figyeli, sok a szövege, és itt még énekelnie is kellett egy gyönyörű-szép Magnificat-ot. A 2009-es Betlehemünkben nem csak alsósok szerepeltek, de felsősök, sőt gimnazisták is. Szandi nyilatkozta, hogy a nagyobbakkal mindig könnyebb dolgozni, mert látszik rajtuk, hogy megpróbálják beleélni

magukat, és ha ő, vagy Dóri azt mondja, játssza máshogy a szerepét, akkor megfogadják a tanácsot. A kicsikkel sincs baj, csak nehéz lekötni a figyelmüket, amíg nem szerepelnek. Szandiék azt szerették volna, ha a szereplők meg is értik, hogy mit játszanak, és nem csak bemagolnak egy szöveget, és fölmondják, mint a verset. Ezért az első három próba tulajdonképpen ismerkedés volt a történettel, és a szereplőkkel. Az iskola, és az egyéb programok miatt nem lehet végtelen számú próbát tartani, de az utolsó próbák hosszabbak és intenzívebbek voltak, hogy minden jól menjen az előadásra.

Van jövője a soroksári Betlehemnek, ez már biztos. A következő alkalommal is biztosan élvezetes előadásban lesz része, azoknak, akik megtisztelik a kis színészeket jelenlétükkel. Szandi és Dóri megreformálta, és feldobta kissé a hagyományt, és lehet, hogy kedvet csinált sok embernek, hogy a 2010-es színdarabban szerepeljen, vagy hogy elhívja az ismerőseit is a 24-ei előadásunkra.

Blans a két tudós

SOROCSÁR

Levi Metal

a zene egy tanulható dolog

Kis Levente 17 éves, nyolc éve gitározik. A Weiner Leó Zeneiskolában tanul, és lehet, hogy gitártanár lesz belőle. Kettő klasszikus és egy elektromos gitárja van otthon, de az elektromoson sosem gyakorol, csak szórakozásképpen, vagy hogy egy rárópusztai reggelen felébredthesse a táborozókat. A misén nem szokott gitározni, mert mindig van elég gitáros, de énekelni azért besegít. A Barokk és a Reneszánsz zenéket nem kedveli túlzottan, inkább a Romantika művei állnak hozzá közel.

„A zenét nem elég hallgatni, érteni is kell.” Ebben teljesen igaza van. „A mai zenét könnyű megértenünk, mert ebben a korban élünk. Az embereket nem nagyon értékelik a régebbi művek, s ahhoz, hogy megértsük, az előadónak, és a hallgatónak is vissza kell mennie a darab korába.” Új és régi között hatalmas a szakadék, és Levi megpróbálja ezt áthidalni. „Az emberek, ha hallgatnak valakit játszani, általában nem gondolnak bele, mennyi munka van a zene mögött.”

Levi decemberben (és titokban) elkezdett negyedórás 'Kis-koncerteket' adni vasárnaponként a templomban. Az indíték a március 23-ai országos gitárverseny, és az úgy nevezett lámpaláz, ami mindenkinél megfigyelhető, csak nem ugyan olyan mértékben. „Meg kell szoknom a színpadi viselkedést, és meg kell barátkoznom a közönséggel. Az előadó nem csak szórakoztatja a közönséget, de irányítja az előadást, és a tapsot. Határozottnak kell lennie.” Az tény, hogy az ideges előadó, ideges közönséget eredményez. „A zenész olyan, mint aki mesét olvas. Nem az a lényeg, hogy mi van a könyvébe írva, hanem az, hogyan olvassa fel, hogyan hangsúlyoz.” A Kis-koncerteken megfigyeltem, hogy minden héten nő az emberek száma, akik kíváncsiak rá.

Levi megmutatta magát a templomnak, s az embereknek minden esetre tetszettek a fellépései. „A jutalom a taps, és az a csodás érzés, mikor odajön valaki hozzád gratulálni.”

Blans

Hirdetés

Soroksár szép, központi helyén a Csibuk és Sürgöny utca sarkán épülő négylakásos sorházban még három 89 nm-es lakás eladó.

Ár: 26,5 M Ft.

Telefon: 06-20-9289-801,

WWW.CSIBUK.RT.HU

Ifjúsági oldal

A SÜN nem alszik téli álmod **avagy ADIT Soroksár-Újtelep**

Hát igen. Felhős az ég, esik a hó, az arcomra álmos köd szítal... Sokunknak bizonyára kedve lenne téli álmod aludni (mondjuk sulis helyett ☺). Mit mondanak ezzel szemben a katolikusok? „Virrasztatok és imádkoztatok”, „Ébredj ember mély álmodból”. Tehát elalvás helyett éppen a felébredésre, virrasztásra koncentrálunk. És itt most nem csak a hajnali roratékra gondolok, ahol tényleg kell egy kicsit küzdeni az ébrenmaradásért, hanem arra, hogy hogyan élünk: bármikor képesek vagyunk meghallani és megtenni, amire Isten hív (virrasztunk), vagy meg sem halljuk az Ő szavát (alszunk). A katolikusok virrasztásának van két fontos eleme. Az egyik, hogy ebben a virrasztásban Istent keressük, a másik pedig a közösség (ami egyébként általában minden dologgal kapcsolatban elengedhetetlenül fontos nálunk, katolikusoknál).

Az ADIT-on, azaz Adventi Ifjúsági Találkozón, ezt a közösségi virrasztást igyekeztünk megvalósítani. A már-már szokásosnak mondható csapat gyűlt össze nálunk a környékbeli plébániákról (pl. Pestszentimre, Szemeretelep, Havanna stb.). A soroksár-újtelepiekkel délután öt órára gyűltünk össze a plébániánkon, hogy elkészítsük az agapét, mivel ránk hárult a házigazda szerepe. Igazság szerint kicsit izgultam is, mivel az én esetemben a házigazdaság csoportvezetőséggel párosult. Ellenben abban a szerencsében részesültem, hogy oszthattam a szaloncukrot a belépőknek, akiket már szinte mind jó barátként üdvözöltem. Csodálatos dolog ennyi kedves, szerető emberrel találkozni, egy mosoly és egy ölelés, és már el is tűnt minden rossz, ami aznap történt az emberrel (már ha történt rossz ☺)!

A találkozó egy indiai kollégiumról szóló vetítéssel vette kezdetét, aminek a felújítására gyűjtöttünk a szentmise perselyezésében. Ezután mindenki kapott egy-

egy karszalagot, amelyen az öt érzékszerv ábrázolásai voltak láthatók Fruzsi, az egyik ifjúsági vezető kivitelezésében (és nekem nagyon tetszettek ☺). A karszalagok szerint osztottuk be a csoportokat. A feladat az volt, hogy rövid installációk (képek/rövid jelenetek) segítségével jelenítsük meg, hogyan tapasztaljuk meg Istent a karszalagunkon látható érzékszerv segítségével. A csoportomba nagyon kedves emberek kerültek (mondjuk az ADITon csak kedves emberek voltak-másmilyenek nem is kerülhetek volna) és nagyon jó dolgokat mondtak azzal kapcsolatban, hogy miben látják meg Istent, mivel a mi érzékszervünk a látás volt. A csoportos beszélgetés után a program csúcspontjához érkeztünk: a szentmiséhez. A szentmise első fele számomra csoportvezetői mivoltom miatt kicsit izgalomban telt, mivel az installációkat a prédikáció helyén adtuk elő, és féltem, nehogy elrontsunk valamit. Ennek ellenére minden simán ment, az összes csoport nagyon jó dolgokat talált ki és rájöttem, mennyi mindenben tudom megtapasztalni Istent. Elég volt lehunyni a szemem és máris éreztem a fahéj, a fenyő és a tömjén illatát, vagy láttam magam előtt a csillagos eget vagy a magashegységet, amit a cso-

portom tagjai festettek elém. És innentől kezdve a szentmise minden pillanatában éreztem Istent. Éreztem a hallásommal: az énekeken keresztül és mikor az Úrfelmutatáskor megszólalt a csengő; a tapintással: mikor a Miatyánknál megfogtuk egymás kezét. Éreztem a látásommal: mikor ránéztem a társaim mosolygó arcára és mikor felmutatták a kenyeret, ami Krisztus testvé lett. Éreztem a szaglással: az indiai füstölők illatában. A csúcspont pedig, mikor az ízelemmel éreztem Isten jelenlétét, szeretetét, áldozáskor következett be.

Azt hiszem, ez a kis közös „virrasztás” mindnyájunknak sokat jelentett, mert még így adventben is elég nehéz kiszakadni a hétköznapi rohanásából. Jó volt látni a sok olyan embert, aki hasonló elvek szerint próbál élni mint én. Egy kicsit felfedeztük, hogy Isten mennyi mindenben van jelen. És a legjobb az egészben az, hogy ez nem csak adventben van így! Isten nyáron a fagyjében is ugyanúgy ott van, mint télen a fahéjában. Csak lehet, hogy ilyenkor a nagy sötétségben mindenki jobban vágyik a fényre... Virrasztatok! (ne aludjatok téli álmod)

Egy álmos rorate-látogató ☺

A Török Flóris adventje

A Török Flóris Általános Iskola idén templomunkban kezdte, és itt is fejezte be adventi készülését, és ünneplését. Az apropót egy uniós pályázat megnyerése adta, aminek a kompetencia alapú oktatás támogatása volt a célja, de az, hogy a választás éppen az advent témakörére esett, már az iskola vezetésének döntése volt, mondta el Popovicsné Csintalan Éva, az iskola igazgatónője, akivel az ünnepség után beszélgettem.

-Úgy tudom, néhány éve már a templomban tartják karácsonyi hangversenyüket. Miben különbözött az idei program a tavalyitól?

-Sokban, mivel ez nem csupán egy ünnepi hangverseny volt, hanem egy, az egész adventi időszakban tartó projekt, aminek több állomása volt, és sok produktuma született. Az ünnepkörhöz tartozó minden nevezetesnapról külön is megemlékeztünk: például a Miklós-, és a Luca-napról.

Nemcsak az iskolarádióban beszéltek róluk nyolcadikosaink, hanem a hagyományokat is igyekeztünk feleleveníteni: volt Borbálanapi ágvágás, Luca napján búzát ültettünk. Az ünnepkörhöz tartozó tárgyakat iskolánk előterében állítottuk ki, és minden osztály feldíszített egy-egy ablakot az iskola kapujában. Alsósaink „szeretet-postát” működtettek, lehetett kedves üzeneteket, jókívánásokat küldeni egymásnak. A legelső program volt, amelyen Király Attila plébános beszélt a gyerekeknek az adventről és a karácsonyról, ünneplésünk megkoronázása pedig a hangverseny volt, amit örültünk, hogy a templomban tarthattunk meg, mert ez a helyszín igazán szép, meghitt légkört teremtett.

-Milyen értékeket reméltek átadni a munka során?

-Először is: ez valóban komoly munka volt, úgy a gyerekeknek, mint a pedagógusoknak, hiszen mindenkinek minden napra

készülnie kellett, körülbelül egy órával több időt naponta. Ez elég kimerítő volt, ugyanakkor sok előny is származott belőle, hiszen az együtt töltött idő erősítette az osztályközösségek összetartását, javította az alkalmazkodóképességüket. Lehet, hogy a gyerekek nem tudják így megfogalmazni, de néhányuknál biztosan egyfajta befelé figyelés is történt, a templomi meghitt, gyertyafényes hangulat pedig biztosította, hogy a szépség is megjelenhessen az életükben.

Nehéz lenne mérni, hogy mit értünk el, az azonban biztos, hogy azon igyekeztünk, hogy megérintse őket valami ebből a sok mindenből. Persze, mindenki átszűri a maga műveltségén, neveltetésén az eseményeket, de a lényeg, hogy szeretetet igyekeztünk közvetíteni.

szhe

Kedves Testvérek!

A Fatima Csillaga Alapítvány fő célja a fatimai eszme terjesztése, a fatimai zarándokhelyek támogatása, katolikus zarándoklatok támogatása, zarándokutak szervezése. Ezzel kapcsolatban egyházi sajtókiadványok megjelentetésének támogatása, szervezése, a plébániák tevékenységének a szélesebb nyilvánossággal való megismertetése, közreműködés és segítségnyújtás minden egyházi média terjesztésében és létrehozásában.

Szolgáljuk együtt Istent és az embereket!

Kérjük támogassa a Fatima Csillaga Alapítványt és rendelkezzen úgy, hogy adója egy százalékát alapítványunk kaphassa meg!
2010 január, Király Attila plébános

Rendelkező nyilatkozat

a befizetett adó egy százalékáról

A kedvezményezett adószáma:

18258789-1-43

A kedvezményezett neve:

Fatima Csillaga Alapítvány

Tudnivalók

Az adójáról mindenki rendelkezhet, aki személyesen vagy munkáltatója útján adóbevallást nyújt be az adóhatósághoz.

A nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány borítékba, amely e lap méretét csak annyiban haladja meg, hogy abban a nyilatkozat elhelyezhető legyen. A borítékon pontosan tüntesse fel **nevét, lakcímét és adóazonosító jelét**, majd csatolja a bevalláshoz!

Csillagterem

Közösségünk új termét elsőször a kicsillagok lakták be: a **Baba-Mama kör** picikéi és anyukái. Csütörtök délelőttként megszólal a Kolompos muzsika, és táncsal köszöntjük egymást: jó reggelt, de jó, hogy eljöttél! Azután mondókázás, közös játék és agapé a folytatás. Olyan jókat beszélgetünk, amíg a babák játszanak, hogy sokszor délig sem akarózik hazamenni!

A kicsillagok után az aranycsillagok következnek: az **Aranycsillag Jóga klub** hétfőn fél héttől, kedden hattól és csütörtökön fél héttől gyűjt egy csokorba az egészséges életre vágyókat. Lágyan lobognak a mécsesek, halk zene szól, mégis kemény munka folyik. Az évezredes mozgás és életművészet megváltoztatta jó néhányunk szokásait és életformáját.

Ebből egyenesen következett, hogy igényes előadásokra vágytunk, melyeknek kiváló tere lett csillagtermünk. Kisa Judit már sokadjára örvendeztet meg finom receptjeivel a reformkonyhájából és sok tanácsával az élvezetes előadásain.

Helyet kap a szokatlan, de lényeges tudnivalókról szóló Hoppál Bori előadás is január 29.-én a női test csodája : virágzás avagy menstruációról. Azt gondoljuk, hogy „ép testben ép lélek”, ezért az egészséges életmóddal kapcsolatos tevékenységeknek helyet kínálunk:

Minden csütörtökön eljönnek fiataljaink pingpongozni, **játszani** és teázni, csak egy kicsit együtt lenni, mert az olyan jó. Micsoda bálakat tarthatunk itt! Sokat táncoltunk a tágas teremben.

Tánciskolákat is szervezünk, hogy a bálokon mindenki ismerje a klasszikus és a népi tánclépések alapjait. Szilveszterkor pedig összegyűlünk, hogy imáinkkal köszöntsük az új esztendő. Farsangon együtt mulatunk egymás vicces előadásain és jelmezein.

Mi minden van még?

Havi rendszerességgel együtt ebédelünk a **közösségi napon**, olyan jó, hogy aznap nem kell a főzéssel bajlódni, hanem csak egymással beszélgetni, örülni az Úr napjának! Persze, kevésnek éreztük ezeket az alkalmakat, ezért a Szentmisék után is betérünk egy kis beszélgetésre és teára.

Időnként **börzék**et is tartunk, ahol elcserélgetjük egymással a felesleges, de még használható dolgainkat.

Nagyon sokféle **előadás**nak örülhettünk, zeneitől egészen a történelmi témájúig. Ha a közösség tagjai közül valakinek ötlete támad, mire lenne még jó ez a terem, Attila atya támogatja: rendben, csak szervezd meg! (vagy keress valakit, aki segít neked) Ezúton biztatok mindenkit arra, hogy színesítsük egymás életét a tartalmas, jó programokkal! Jusson eszedbe, hogy ami neked fontos, az másnak is érdekes lehet. Osszuk meg szellemi tőkünket egymással, hogy a csillagteremben tartott programok beragyogják mindennapjainkat!

Kornhoffer Tünde

A XXIII.kerület Vasfű u. 23 alatt épülő négylakásos társasházban még 3 db 50nm-es lakás leköthető. Minden lakáshoz saját használatú kertrész és gépkocsibeálló tartozik! Kiváló hőszigetelés, alacsony rezszi!

Ár.15,5-16,5 M Ft.

Tel.:06-20-9289-801, Web: www.vasfu.rt.hu

Fatimai ünnepünk: az elsőszombat

Többször felmerült a kérdés: miért járjak szentségimádásra és rózsafüzérre, hiszen én minden vasárnap ott vagyok a misén, a gyermekeimet is járatom hittanra, nem elég az?

Válaszolhatunk erre úgy, hogy nem, mert az első szombat megszentelésében Fatimai üzenet van. A Szűzanya a Fatimai jelenésekor – a látnok gyermekek által – azt üzenté, hogy tartsátok az első szombatot, imádkozzatok, térjete meg és én veletek leszek. Mivel a mi templomunk a Fatimai Szűzanya tiszteletére épült, ezért kötelességünk ezt az irányvonalat követnünk. Vagy válaszolhatunk úgy is ahogy Repka Zsolt az Oltáriszentség Társaság egyik alapító tagja válaszolt: „Úgy gondolom, hogy ne csak vasárnap tíz órakor legyünk keresztények, hanem szánjuk rá az időt, hogy személyes, meghitt kapcsolatot alakítsunk ki a Jóistennel. A vasárnapi mise az egész közösségnek szól, itt viszont személyesebb, bensőségebb a kapcsolat az Úrral. Teljes csendben, teljes odaadással csak az imádkozásra koncentrálok ilyenkor”.

Az első szombati szertartás három fő részből áll: 24 órás szentségimádás, ünnepélyes rózsafüzér imádság, szentmise. A rózsafüzér imádság nem más, mint az Evangélium rövid és népszerű összefoglalója. Az Üdvözlégy Mária kezdetű imalitániaszerű ismétlése elmélkedésre sarkall. Így elősegíti a szemlélődést, az összeszedettségét, a belső békét, a lélek újjászületését. Bernáth Mária a Szentségimádás tradícióiról a következőképpen számolt be: -A Szentségimádás az egyházban évszázados hagyományokkal bír. A múlt században még sokkal gyakrabban jártak az emberek Szentségimádásra. Különösen a vidéki falvakra volt jel-

lemző, hogy az idősebbek bevonták a gyermekeiket, unokáikat ebbe a szertartásba. Ezt a hagyományt mi is szeretnénk megőrizni, sőt tovább adni a fiataloknak.

-A mi plébániánkon mik voltak az előzmények?

-Régebben csak húsvét előtt és templombúcsú előtt tartottunk Szentség-

Az ezt követő Rózsafüzér imádságban minden esetben négy állandó cél érdekében imádkozunk: hitünk megerősödéséért, családjaink belső egységéért, a bűnösök megtéréséért, valamint a hazánkért. Ezen túlmenően bárkinek lehetősége van a Szűzanyához intézett kérését az erre kikészített dobozba bedobni, ezekért a szándékokért is imádkozunk.

Végül Kiss Tibort, az egyik alapító tagot kérdeztem:

-Szívesen áldozol fel 1-1 órát a szabadidődből?

-Igen, a templomba betérni mindig öröm számomra. Régebben előfordult, hogy csak úgy beültem csak negyed órára, mert ott csend van, nyugalom és béke. Én igénylem ezt a csendes kikapcsolódást a mai rohanó világban. És ha tehetem, a rózsafüzér imádságon is részt veszek. Mi huszonnégyen, akik önként vállaltuk, hogy 1-1 órát imádkozunk az Oltáriszentség előtt, állítjuk, hogy megéri időt szakítani az Úr Jézussal való találkozásra. Csendben találkozni, szakrális térben jelen lenni a kicsiny kenyérdarabban elrejtőzött végtelen szeretettel. E meghitt találkozásban nekünk kell először lépünk: mozdulni, beengedni, lépni, kinyílni, kérni. Ő pedig azonnal válaszol: gyógyít, növeszt, tanít, épít és hív a vele való kapcsolatra. Egy kapcsolat kibontakozásához és elmélyüléséhez legfontosabb dolog az idő. Az idő, amely nem más, mint egy darab odaadott jelenlét és figyelem. Mi, akik rendszeresen részt veszünk az első szombati szertartásokon, hívünk és várunk mindenkit, hogy csatlakozzanak hozzánk. Téged is biztatunk és bátorítunk, hogy kezd el! Így lesz számodra is ünnep az első szombat.

imádság. 2006-ban az Eukarisztia évében merült fel a gondolat, hogy más plébániákhoz hasonlóan tartsunk mi is 24 órás Szentségimádást. Így alakult meg az Oltáriszentség Társaság, melynek tagjai évente fogadalmat tesznek, hogy minden első szombaton részt vesznek a Szentségimádáson.

Kosztolányiné Ézsiás Erikát, az Oltáriszentség Társaság vezetőjét arról kérdeztem, hogy mi a célja az Oltáriszentség Társaságnak?

-Az Eukarisztia tiszteletének elmélyítése, egyéni megszentelődés, imaéletünk megújítása, a 24 órás Szentségimádás biztosítása a templomunkban.

Márton Tamás

1956 utóélete,

avagy hogyan kell szobrot dönteni

Szálegyenes derékkal ülő megöszült ember. Aznap ülte az 53. évfordulóját a letartóztatásának. Akár bele is rokkanhatott volna, meg az életfogytiglani ítéletbe is, meg a helyette kapott börtönbe is, meg az utána rá váró megvetésbe is. Kesereggett volna, hogy neki mindent előlről kellett kezdeni; hogy alig túrték meg a munkahelyén; hogy évek tisztességes munkája után az első fizetésemelése 20 fillér volt; hogy az esküvőjére egy román rendszámú kölcsönautóval kellett mennie, mert attól kellett tartani, hogy a rendőrség megállítja és hazaküldi, és folytathatnánk. De nem kesereg. Mert nem bánt meg semmit, meg mert nincs is mit megbánni. És nem kesereg azért sem, mert nincs rá ideje, még most sincs, mert még mindig dolgozik. A foglalkozása: munkás, még abból a korból, amikor ez nem melóst, meg trógeret jelentett. Szóval, egy mesebeli korból. Rácz Sándor a Budapesti Munkástanácsok elnöke volt a Nemzeti Kör vendége tavaly decemberben.

-Október 23-án este a Péterffy Sándor utcai kórházból indultam hazafelé, amikor láttam, hogy emberek mennek a Liget felé, gondoltam magamban: csak megnézem, mit akarnak. A Regnum Marianum templom helyére épített Sztálin szoborhoz mentek, és egyre többen lettünk, amikor láttuk mire készülnek. Nem olyan könnyű ám egy ilyen szobrot ledönteni, meg kellett a megfelelő embereket, eszközöket is találni hozzá, de amikor végre leráncigálták a

csizmájáról, hirtelen síri csönd támadt. Ötszázezer ember egyszerre fölsóhajtott, és kiszállt belőlünk a félelem. Aznap este még sokfelé kódorogtam, a Rádiósnál is, de a Rottenbiller utcánál belefutottam 5-6 kisfiúba, akik fapuskákkal mentek valahová. Így utólag ez azért jut eszembe, mert fájdalmas, ironikus, és dicsőséges, hogy a nagy Vörös Hadsereg háromszor kért fegyverszünetet az ilyen fapuskás gyerekektől. Amikor az oroszok bevonultak, tudtam, hogy ennyi töménytelen fegyverrel szemben nincs sok esélyünk, de azt is tudtam, hogy utána tárgyalni fognak. Én magam nem voltam véres kezű forradalmár, de egyetértettem a forradalom véres részével is. Október 29-én lettem az összekötő a munkások és a kormány között, egy úgynevezett K(közvetlen)-vonalon keresztül tudtak beszélni a gyárvezetők a pártvezetőkkel, és ezen keresztül értem el a bányászokat, kohászokat, a vidéki

munkásokat. Amikor velük beszéltem, láttam hogy nem kell agitálni, eggyé váltunk abban a célban, amit egyszerűen úgy lehet megfogalmazni: „rusz kik haza”! December 8-án tartottuk a 2. országos munkásértekezletet, ott kaptuk a hírt, hogy Salgótarjánban lelőttek 130 munkást, ezért december 11-12-re sztrájkot hirdettünk, ilyesmi miatt hívták a munkástanácsokat „ellenkormány”-nak. Ezek után már nem volt számomra meglepetés, hogy amikor tárgyalni hívtak Kádárhoz, a parlament előtt tartóztattak le. Államrend ellen irányuló szervezkedés vezetéséért csuktak le, hat évig voltam börtönben.

Engem a forradalom emelt ki abból a munkakörből és helyzetből, amiben voltam, és rámbízott valami más. Utána ugyanaz történt velem, ami mindannyiunkkal. Ugyanott tartok, mint Önök. Mindvégig a nemzetem érdekei szerint igyekeztem tenni, nem pártpolitikai érdekből. Ma is azt tartom, hogy mindegy hogy valaki zsidó vagy keresztény, jobb-, vagy baloldali, mert ez a forradalom a magyarokért volt. És most is a magyar ügy szolgálatában kell tevékenykedni. Csak az a baj a magyar történelemmel, hogy rá van takarva a hazugság az igazságra. És csak egy fegyverünk van ellene: az igazság.

szhe

HIRDETÉSEK:

Hittanórák rendje a plébánián.

Ovisok	Szerda 17 óra
I-II. oszt.	Szerda 17 óra
III.-IV. oszt.	Szerda 17 óra
Szülők	Szerda 17 óra
V.-VI. oszt.	Csütörtök 17 óra
VII.-VIII. oszt.	Csütörtök 18 óra
Gimn.	Szerda 18 óra
Felnőttek (kéthetente)	Csütörtök 19.30 óra
Szentségimádás: óra (kéthetente)	Csütörtök 19.30- 20.30
Késői Szentmise: (kéthetente)	Csütörtök 20.30 óra

BÉRMÁLKOZÁS

Várjuk a jelentkezőket 14 évtől, határidő febr.21.

FELNŐTTEK

Ha valamiért elmaradt eddig a kereszteleés, elsőáldozás, bérmálás, és szeretné ezt pótolni, akkor szeretettel várjuk.

HÁZASSÁG

Várjuk a házasulandók jelentkezését jó lenne ha fél évvel előtte már jeleznék szándékukat.

EGYHÁZI HÁZASSÁG PÓTLÁSA

Ha korábban elmaradt az egyházi esküvő, az sokféleképpen pótolható, egészen diszkréten is, hiszen sokan a külsőségektől tartanak.

KISMAMÁK

Közösségi termünkben minden héten Baba-mama klub működik, mindenkit szeretettel várunk csütörtökönként 9 órától KISMAMÁK délig.

KERESZTELÉS

Kisbabák kereszteleése havonta háromszor vasárnap 11 óra. Előtte jelentkezés szükséges a plébánia elérhetőségein. Mindenkit bátorítanánk, ne halogassuk, szeretettel várunk mindenkit. (a szülők egyházi házassága nem szükséges, de természetesen ez is pótolható)

A templom hátsó padján elhelyezett dobozba imaszándékokat lehet elhelyezni, ez a doboz az imádság alatt az oltárra kerül.

Minden hónap első szombatján este 17 órától ünnepélyes Rózsafüzért imádkozunk, utána Szentmise.

Ez az alkalom Plébániánk közös imaórája, amin egymás szándékaiért is imádkozunk. Jó lenne ha minél többen együtt imádkozhatnánk, és így mint imádkozó közösség is összejönnénk.

Meggyőződésem, hogy ha sokan fontosnak tartjuk a közös imádságot, abból sok áldás származna egész közösségünkre.

Urnafülkék
válthatók a **Fati-
mai
Szűzanya
Templom**
altemplomában.
Érdeklődni lehet a
templom nyitvatartása
idején a sekrestyében.
Tel.: 0630 266 3587

Yvette virágüzlet

Virág, ajándék, alkalmi,
menyasszonyi csokrok,
kosarak, koszorúk
megrendelhetők
1237 Bp. Vörösmarty u. 221.
Tel.: 284 86 14

**Február végétől a Sósmo-
csár u. 9-11 szám alatt nyíló
új virágboltunkban is**

Szent István Védnöke

Megjelenik havonta 2500 példányban Soroksár-Újtelepen a Fatima Csillaga alapítvány gondozásában

Szerkesztők: Király A. plébános, Szabóné Horváth Edina,

Kiadvány szerkesztő: Simoncsics Gy.,

Hirdetések: Tamási F. Tel.: 0620 9289 801

Cím: Szt. István plébánia 1237 Bp. Szt. László u. 149.

Mobil: 0630 266 3587, tel.: 630 2100

Email: fatimaiszuzanya@t-online.hu, Honlap: www.fatimaiszuzanya.hu

A Fatima Csillaga Alapítvány kuratóriuma hálás szívvel mond köszönetet mindenkinek, aki az adója 1 százalékát felajánlotta az alapítványnak. A 2009. évben összesen 334 282 forintot utalt át az APEH a számlánkra, mely összeget az alapítvány rendeltetésszerűen, az alapító okiratban meghatározott célok megvalósítására használ fel.

Két éve annak, hogy a Tamási Ferinek támadt egy bátor ötlete: negyedévente tartunk a plébániánkon közösségi napot. Ez annyit jelent, hogy ezeken a vasárnapokon a mise után egy előadáson veszünk részt, ezután közös ebéd, majd kötetlen beszélgetés, miközben a gyerekek együtt játszanak. Célunk, hogy a közösségünk tagjai a szentmiséken kívül is minél többet legyenek együtt, és tartalmas programokon vegyenek részt. Legutóbb november 8-án tartottunk közösségi napot, melyre Pomázi Zoltánt, a legendás Bojtorján együttes vezetőjét hívtuk meg plébániánkra, aki egy órás gitáros előadást tartott, melyet a gyerekek és felnőttek egyaránt élveztek.

Megtelt a templom legnagyobb közösségi terme 2009. december 21-én, amikor a munkatársak évvégi összejövételére került sor. A meghívott lelkes közösségi tagok együtt ünnepelték a Karácsonyt, visszaemlékeztünk az év folyamán történt eseményekre, együtt imádkoztunk és a közösséghez tartozó tehetséges zenészek előadásával ünnepeltünk. Milyen sokféle ember, mennyi talentum, mennyi munkát, barátságot eredményez. Emlékszem néhány éve csupán huszan-harmincan lehettünk szervezők, mára ez háromszor-négyszer annyi. Egyre többünknek válik otthonává a templom, ahol tevékenykedve még inkább magunkénak érezzük mindazt, ami körülvesz minket, s ahol egyre többen és jobban tapasztalhatjuk az isteni gondviselést és az egymás iránti szeretet adta szabadságot.

Sikeresen működik plébániánkon a néptánc oktatás. Ezzel egy új színfoltot vittünk be közösségi életünkbe. Minden második vasárnap délután Boros András néptánc oktató várja az érdeklődőket.

Ott jártamkor, a csángó táncokat gyakorolták, látszott, hogy már nem új a tananyag. Új volt viszont a mezősegi csárdás, ami a legvirtuózabb csárdás.

A tánctanár elmondása szerint: „A táncot elkezdni sohasem késő, korra és nemre való tekintet nélkül mindenkit bátorítok, hogy elkezdje. Ha pedig elkezdte, nem lesz megállás.”